

د نیویارک تایمز سر مقاله

د اکتوبر پر ۱۳ د نیویارک تایمز اخبار یوه اوږده او جالبه سر مقاله د افغانستان او متحده ایالاتو پر مشکلاتو باندې لیکي ده. البته، د ارگ او نیویارک تایمز تر مینځ انتقادونه او یو بل ته بد ویل څه نوې خبره نده، خو سرمقاله لدې بابت مهمه ده چې ورځپاڼه د افغانستان د کښالي په هکله د امریکایانو نننی حاکم نظر او موقف بیانوي، او بله خبره دا ده چې اخبار د متحده ایالاتو له نهایت مهمو ورځپاڼو څخه دی چې نفوذ یې د حکومت په فیصلو کې مهم رول لري. کونښن سوی دی چې د سرمقالې غټ او مهم ټکي بیان سي.

نیویارک تایمز خپله سرمقاله داسې پیلوي: «څه له پاسه یوه لسيزه کېږي چې امریکایي ویني په افغانستان کې تویبېږي، پوره شپږ کاله د جمهور رئیس بوش په خطرناک غفلت او بي تفاوتی کې ضایع سول، خو اوس ددې وخت رارسېدلی دی چې امریکایي عسکر افغانستان د یو داسې تقسیم اوقات پر اساس خوشي کړي چې لومړی هدف یې د امریکایي عسکرو امن وټل وي. دا کار باید تر یو کال زیات وخت و نه نسي. متحده ایالات به حتی د جمهور رئیس اوباما راند سوی او محدود اهداف هم تر لاسه نکړي، خو د جنگ ټال او دوام به لا زیایمن وي.»

سرمقاله وايي د جمهور رئیس مرستیال بایډن وویل مور په ۲۰۱۴ کې افغانستان پرېږدو. بناغلي اوباما همدا خبره څو واري کړې ده. مگر د اخبار په نظر دوه کاله نور په افغانستان پاته کېدل درست کار ندي. اخبار د اوباما د مامورینو هغه خبره هم نه مني چې وايي د ۲۰۱۴ انتخاباتو لپاره باید امنه فضا برابره کړای سي، ځکه که امریکا دا کار وکړي دا به د یوه مطلق فاسد سیاسي نظام لپاره د امریکا د تصدیق او ملاتړ ټاپه وانگېرل سي.

د نیویارک تایمز سرمقاله پخپل تاریخي اعتراف کې وايي: «دې نتیجې ته رسېدل، زموږ د موقف او نظر بدلون هم ښيي. د سپتمبر د حملو په اولو ورځو کې، د افغانستان جنگ غښتلي پلویان لرل، او په هغوی کې مور هم شامل وو.» خو د بش په کلونو کې افغانستان هېر سو. خو اوباما ښه پالیسي غوره کړه. هغه داسې اهداف وټاکل چې واقعي ښکارېدل لکه د ښورښ ضد کمپین، پر القاعده باندې حملې زیاتول، د طالبانو نظامي مرکزونه وړانول، د کابل په حکومت کې ښه حکومتوالي او دیموکراسي ډېرول، او د افغان پوځ او پولیس جوړول.

سرمقاله لیکي مگر په افغانستان کې د «بري» چانس هله ختم سو چې د امریکا پوځ د عراق په عینې جگړې اخته سو. که څه هم په افغانستان کې څه پرمختگونه سوي دي، خو د یوه ډیموکراتیک او با ثباته حکومت د جوړولو خبرې خیالي ښکاري. . . تر اوسه پوري پدې جنگ کې ۵۰۰ بیلونه ډالره لگېدلي دي.» اخبار د امریکایي عسکرو وژل، ټپي کېدل، او د نورو رواني امراضو سره د اخته کېدو ارقام بیانوي.

اخبار لیکي: د جنگ دوام به موجوده محدودې لاسته راوړني او دایمي نه کړي. بلخوا، د طالبانو د بیا نه راتگ مسله هم گړنتي نده، په تېر بیا په ځینو ولایاتو کې چې هغوی همداوس هلته غښتلی حضور لري.

اخبار لیکي: ځیني ماهران وايي د امریکایي عسکرو وټل په شپږو میاشتو کې ممکن دي، خو یو کال پوره وخت دی. اخبار د یو کلن خروج ملاتړ کوي او وايي دوه کاله ډېر وخت دی او د عسکرو په مرگ نه ارزي.

نیویارک تایمز لیکي: بناغلي اوباما څلور کاله پخوا افغانستان یو داسې جنگ وښود چې باید وگټل سي. د هغه ستراتیژي پر دې تکیه لرله چې یو داسې افغان عسکر او پولیس وروزي چې د طالبانو د جنگ مسولیت په یوازي سر پخپله غاړه واخلي؛ یو داسې با کفایته حکومت چې خپلو خلگو ته مقدماتي خدمات برابر کاندې؛ او بالاخره د پاکستان همکاري وگټل سي. اوس به گورو چې دا اهداف تر کومه حده تر لاسه سوي دي.

د افغان امنیتي قواووې: امریکا په افغانستان ۳۵۰ زره کسيزه اردو او پولیس جوړ کړل چې اوس مازي په نامه د هېواد په اکثره برخو کې امنیت تامینوي. په افغان امنیتي عسکرو کې تېښته زیاته ده او مورال کښته دی. پر

دپاڼو شمیره: له ۱ تر ۲

ایټلافي عسکرو د افغان عسکرو حملي د هغوی تر مينځ د اعتماد اداني سستي کړي دي او هم يې د افغان پوځ روزنه سوکه کړی دی.

سرمقاله ليکي: د وونر هېوادونه به خپلي مالي ژمني عملي کړي، خو پدې شرط چي د کرزي حکومت خپلي وعدي پوره کړي.

د يوې موثري او با اعتباره حکومتوالی ايجادول: « د جمهوررئيس حامد کرزي کمزوری او فاسد حکومت په دوامداره توگه افغانان له خانه خوابدي او شري، او خلگ د طالبانو حکومت ته خوشبينوي. د کرزي څو درزنو خپلوانو او ملگرو حکومتي پوستونه اشغال کړي دي، په بزښونو لگيا دي، او د متحده ايالاتو څخه قراردادونه اخلي.»

سرمقاله د کابل بانک چور ته اشاره کوي او وايي چي حامد کرزي د عدالت د تامینولو ژمنه وکړه، خو تر اوسه پوري د هغه تاريخي رسمي غلا په باره کي هيڅ ندي سوي. که چيري حامد کرزي د اداري فساد او اختلاس پر ضد جدي گامونه وا نه خلي، غربي مرستي له خطر سره مواجهه کېږي. « زموږ عقیده دا ده چي هغه به رشتين ليدرشيپ و نه بښي. حامد کرزي نه يوازي يو نامطمین او بي اعتباره ملگری دی بلکي هغه د امريکا اهدافو او د افغانو د منافعو د پښو خاور کارې.»

د کرزي پلويانو د ۲۰۰۹ انتخابات مردار او غلا کړل. د کال ۲۰۱۴ د انتخاباتو لپاره هم شرايط برابر ندي. په افغانستان کي ديموکراسی ته خطر بمونو ندی ايجاد کړی، بلکي اصلي خطر اداري فساد دی.

د پاکستان سره روابط: بالاخره تېر جون پاکستان د امريکا پر مخ حياتي ترانزيتي لاره بېرته پرانستله. مگر اوس هم طالبان، د حقاني ډله، او نورو افراطي ډلي په پاکستان کي دي. که چيري امريکايي قواووي له افغانستان څخه را وايستل سي، بيا نو متحده ايالات کولای سي چي د اسلام اباد سره سخت سلوک غوره کړي.

«موږ داسي استدلال نه کوو چي له افغانستان څخه د متحده ايالاتو د عسکرو د وتلو سره به سم هر څه بڼه سي. نه داسي به و نه سي. طالبان به ځيني پښتني سيمي لاندي کړي، او هلته به ښځي بڼه وځپي او د خلگو حقوق به تر پښو لاندي کړي. وارلاډان به د پخوا په شان لوټ او تالان ته دوام ورکړي. افغانستان به هله هم د نړی تر ټولو فقير او خوار ملک وي. القاعده ښايي بېرته ورسې، خو د سپټمبر له يوولسمي راهيسي القاعده په يمن او نورو ملکونو کي مرکزونه جوړ کړي دي.»

سرمقاله ليکي، «کله چي امريکا په ليرو پروتو ملکونو کي په بي فايدي جنگونو کي لتاره وي، د امريکا نړيوالي کټي زيايمني کېږي.» د امريکا يوه جمهوررئيس کوريا پرېښودله. نېکسن وټيام خوشي کړل. او جمهوررئيس اوباما عراق پرېښود. «دا ملکونه يو هم د امريکا په شان ديموکراسی نه سولي، خو امريکا د هغوی په خوشي کولو سره بهتره او غښتلې سوه. د امريکا تر خروج وروسته افغانستان به تر شمالي کوريا لږ څه بڼه وي، خو تر عراق به څه بد وي، او ښايي د ويتنام غوندي وي. موږ بايد هر څونه ژر چي کولای سو هغومره ژر را ووځو.»

<http://www.nytimes.com/2012/10/14/opinion/sunday/time-to-pack-up.html?partner=rssnyt&emc=rss& r=0>

د پاڼو شميره: له ۲ تر 2

افغان جرمن آنلاین په درنيت تاسو همکاري ته رابولي. په دغه پته له موږ سره اړيکه ټينگه کړئ maqalat@afghan-german.de دايښت: دليکنې د ليکنيزې بڼې پاڼوالي د ليکوال په غاړه ده، هيله من يو خپله ليکنه له راليرلو مخکي په ځير و لولئ